

Επιτέλους να τιμωρηθούν οι υπαίτιοι...

Του **Στέφανου Πράσσου**

Από τη βάρβαρη σφαγή των εργαζομένων που έγινε αυτόν τον μαύρο Αύγουστο στη Χώρα μας δεν μπορούσαν να απουσιάσουν και τα ορυχεία της ΔΕΗ. Ένας 35χρονος «ανειδίκευτος εργάτης», σε εργολάβο, ο **Λάζαρος Πανισίδης**, που εκτελεί χρέη χειριστή, βρίσκει φρικτό θάνατο στις 18 Αυγούστου όταν καταπλακώνεται από Κλαρκ στο Ορυχείο Καρδιάς. Αφήνει πίσω του ορφανά ένα νεογέννητο κοριτσάκι και ένα αγόρι 3 χρονών.

Ο υπαίτιος εδώ «κραυγάζει» από μακριά για την ενοχή του! Τα στοιχεία που προέκυψαν από την έρευνα της Επιθεώρησης Μεταλλείων Βόρειας Ελλάδας είναι συνταρακτικά και επιβεβαιώνουν με δραματικό τρόπο τις καταγγελίες που κάναμε όλα αυτά τα χρόνια:

1. Μαύρη Εργασία. Ο δολοφονημένος εργάτης είναι ασφαλισμένος μόνο για δυο μέρες της εβδομάδας. Δευτέρα και Πέμπτη ενώ το θανατηφόρο γίνεται Σάββατο. Είναι γνωστό σε όλους ότι οι περισσότεροι εργολάβοι ασφαλίζουν για ελάχιστες μέρες τους εργαζόμενους ενώ δουλεύουν 6 και 7 ημέρες την εβδομάδα. Παρότι όλοι ασχολούνται σε βαριές και ανθυγιεινές εργασίες η ασφάλιση τους είναι στα ελαφριά και μικτά ένσημα. Η Μαύρη εργασία στην περιοχή είναι γύρω στο 70% **(Αυτό δεν το γνωρίζει η ΔΕΗ το ΙΚΑ και οι ελεγκτικοί μηχανισμοί όταν είναι υποχρεωτικό οι εργολάβοι να προσκομίζουν στη ΔΕΗ κατάσταση ασφαλισμένων στο ΙΚΑ;)**

2. Εργάτες, εργαλεία για όλες τις δουλειές. Όλοι οι εργαζόμενοι υπογράφουν συμβάσεις ανειδίκευτου εργάτη και χρησιμοποιούνται σε τεχνικές και εξειδικευμένες εργασίες (Χειριστές, μηχανοτεχνίτες, ηλεκτρολόγοι, ηλεκτροσυγκολλητές κλπ). Ο λόγος είναι τα φθηνά ωρομίσθια, οι χαμηλές ασφαλιστικές εισφορές και οι ανύπαρκτες τριετίες. **(Αυτό είναι δύσκολο να το ελέγχει η ΔΕΗ και η Επιθεώρηση Εργασίας;)**

3. Ακατάλληλα μηχανήματα και εργαλεία. Το συγκεκριμένο μηχάνημα (κλαρκ) ήταν ακατάλληλο για αυτή τη δουλειά για αυτό και δεν είχε άδεια κυκλοφορίας ούτε καν ήταν δηλωμένο στη ΔΕΗ. Πολλοί είναι οι εργολάβοι που για να πάρουν τις εργολαβίες δηλώνουν μηχανήματα άλλων και μετά παρουσιάζουν αδήλωτα σαράβαλα που σκοτώνουν εργάτες **(Δεν ξέρει η ΔΕΗ ποιά μηχανήματα δουλεύουν στις εργολαβίες της; Ποια μπεινοβγαίνουν στους χώρους της;)**

4. Ανύπαρκτα ατομικά εφόδια ασφαλούς εργασίας. Λίγοι είναι οι εργολάβοι που τα χορηγούν. Στους περισσότερους δεν υπάρχουν και αναγκάζεται ο εργαζόμενος να τα αγοράσει μόνος του (με τα «πολλά λεφτά» που παίρνει) για να προστατευτεί. Βρήκαμε εργαζόμενους σε ΑΗΣ που αγοράζουν με δικά τους έξοδα τις μάσκες μιας χρήσεως για να μην αναπνέουν την τέφρα. **(Δεν το γνωρίζουν αυτό τα συνδικάτα η ΔΕΗ και η Επιθεώρηση Εργασίας;)**

5. Φθηνή και απλήρωτη εργασία. Οι εργαζόμενοι στο δουλεμπόριο και τις εργολαβίες της ΔΕΗ πληρώνονται με ωρομίσθιο παρότι απαγορεύεται στη Βιομηχανία και παραμένουν απλήρωτοι γύρω στους 4 μήνες. Και στο ωρομίσθιο, το οποίο πλέον ακόμα και για τις πιο βαριές δουλειές των ορυχείων φτάνει τα 2,9 ευρώ την ώρα και 2,5 ευρώ για εργαζόμενους κάτω των 25 χρόνων, είναι ενσωματωμένα τα

επιδόματα, τα δώρα Πάσχα και Χριστουγέννων κλπ!!! **(Η παρανομία αυτή κρατάει είκοσι χρόνια και έχουν γίνει αλληπάλληλες καταγγελίες. Γιατί το επιτρέπει ο ΣΕΠΕ;)**

6. Άγχος και εργασιακό στρες. Πως μπορεί ένας εργαζόμενος με αυτές τις συνθήκες να εργαστεί ήρεμα και απερίσκεπτα; Όταν δουλεύει από νύχτα σε νύχτα και το μεροκάματο δεν αρκεί ούτε για να έχει η οικογένειά του τα στοιχειώδη; Όταν παραμένει απλήρωτος μήνες αλλά οι υποχρεώσεις τρέχουν; Όταν βλέπει ότι τα άχρηστα μηχανήματα και τα ακατάλληλα εργαλεία που τον αναγκάζουν καθημερινά να χρησιμοποιεί μπορεί να τον στείλουν στον τάφο;

Ποιος σκέφτεται αλήθεια μη χαθεί η ζωή ενός εργάτη, όταν:

- Είναι αναλώσιμος αφού υπάρχουν χιλιάδες απ έξω που παρακαλούν για ένα μεροκάματο έστω και μ αυτές τις άθλιες συνθήκες
- Η τιμή που πουλάει την εργατική του δύναμη είναι πάμφθηνη...
- Με μια ώρα εργασίας στα Ορυχεία και στα εργοστάσια παραγωγής ρεύματος δεν αγοράζεις ούτε ένα κιλό λεμόνια
- Ένα μεροκάματο σε τέτοιες βαριές και ανθυγιεινές εργασίες δεν αρκεί για να αγοράσεις ένα πακέτο πάμπερς ή ένα κουτί γάλα ή μια κρέμα για το παιδί σου

Και πώς γίνεται για είκοσι και πλέον χρόνια να κυριαρχεί στην Περιοχή μας το δουλεμπόριο και απατεώνες εργολάβοι πλουτίζουν σακατεύοντας και στέλνοντας διαρκώς εργάτες στον τάφο χωρίς καν να έχουν δικά τους μηχανήματα και εργαλεία, χωρίς κεφάλαιο, χωρίς τεχνικές γνώσεις, χωρίς τσίπα;

Κυριαρχούν γιατί βασίζονται στη συναλλαγή και στη διαπλοκή με ένα σάπιο και διεφθαρμένο πολιτικό και διοικητικό σύστημα που έχει αναπτυχθεί όλα αυτά τα χρόνια στη Χώρα **και ειδικά στην Περιοχή μας.**

Ένα σάπιο σύστημα στο οποίο **συμμετέχουν, παίρνοντας τα δικά τους «ανταλλάγματα», Υπουργοί, Βουλευτές, Πολιτευτές, Αυτοδιοικητικοί, Στελέχη της ΔΕΗ, μεγαλοσυνδικαλιστές δευτεροβάθμιων και Πρωτοβάθμιων Συνδικάτων.**

Αυτό το σύστημα είναι η **Κόζα Νόστρα του δουλεμπορίου** και έχει επιβάλλει μια ιδιότυπη **ομερτά** με εργαλείο πίεσης τη **«μαύρη λίστα»** που σημαίνει ότι όποιος καταγγείλει ή γενικότερα «τα βάλει» με εργολάβο δεν θα βρει ποτέ δουλειά σε κανέναν από το «σινάφι».

Η μόνη διαφορά με τη Μαφία είναι ότι εδώ δεν ισχύει η Σιτσιλιάνικη παροιμία: **«Όποιος δε μιλάει δεν ακούει και δε βλέπει ζει εκατό χρόνια».** Το αντίθετο ακριβώς συμβαίνει...

Γνωρίζουμε όλοι μας άπειρες περιπτώσεις που πολίτες τιμωρήθηκαν και πολύ αυστηρά μάλιστα γιατί σκότωσαν ή τραυμάτισαν γάτες, σκυλιά και άλλα ζώα. Και πολύ σωστά, έπρεπε να τιμωρηθούν, να καθίσουν στη φυλακή για αυτή τους την απανθρωπιά!

Όμως στα 60 και πλέον χρόνια που λειτουργεί η ΔΕΗ στην Περιοχή σκοτώθηκαν στους εργασιακούς της Χώρους πάνω από 150 εργάτες (105 καταγραμμένα θανατηφόρα) και σακατεύτηκαν χιλιάδες!

Δεν μπήκε φυλακή ποτέ κανείς!!!!

Γιατί άραγε;

Πάντα έφταιγε το θύμα; Η μήπως η ζωή του εργάτη έχει μικρότερη αξία από τη ζωή μιας γάτας;

Το σύστημα αυτό της δουλείας και της διαπλοκής πρέπει και μπορεί να σπάσει και μάλιστα να γίνει θρύψαλα αρκεί οι εργαζόμενοι να αντιληφθούν ότι δεν υπάρχουν μοναχικές λύσεις και ότι το σύστημα δεν είναι ανίκητο. Οργάνωση, αγώνας, συλλογική δράση! Αυτή είναι η συνταγή. Χωρίς προστάτες και πατρώνους που σου δίνουν μια δουλειά «που και δουλειά δεν είναι» και εσύ είσαι αναγκασμένος να τους δίνεις για πάντα την ψυχή, την αξιοπρέπειά και την ψήφο σου.

Κοζάνη 11/9/2017

Στέφανος Πράσος, Πρώην πρόεδρος του Συνδικάτου εργαζομένων στην Ενέργεια «Εργατική Αλληλεγγύη»